

Rasspecifik avelsstrategi för Svensk Irländsk Varghund

Sammanställt av SvIVK /AHK för åren 2004 – 2009

Version 2

Innehåll

Historia.....	3
Rasklubb	3
Beskrivning av rasen idag	4
Populationsanalys	4
Antal registrerade hundar mellan åren 2004-2013	4
Genomsnittlig kullstorlek 2004 - 2013.....	5
Fördelning av inavelsprocent i antalet parningar för åren 2004-2013	5
Inavelstrend	6
Antal tikar respektive hanar använda i avel.....	6
Föräldradjurens ålder vid första valpkull	7
Antal registrerade importter 2004-2013.....	8
Populationsanalys	8
Hälsa.....	9
Cancer/tumör	9
Hjärtproblem	10
Diagnos HD	11
Diagnos ED.....	11
Porto-systemisk shunt (PSS).....	12
Ögonsjukdomar	13
Mentalitet	14
Exteriör	14
Övrigt	15
Övergripande	15
Källor för information	15

Inledning

År 2001 beslutade SKK:s Kennelfullmäktige att det för rasen ska finnas en rasspecifik avelsstrategi. Denna ska innehålla rasens historia, nuläge och ge tydliga mål för framtiden.

Svenska Irländsk Varghund Klubben startade sitt arbete med RAS genom enkäter till medlemmarna och dessutom inhämta information om rasen genom SKK:s avelsdata.

Inför uppdatering och revidering av RAS skickades en enkät ut till varghundsklubbens medlemmar 2011 (gällande åren 2004 – 2009), ytterligare en enkät gällande samma år skickades ut till övriga varghundsägare (icke medlemmar) år 2012. Båda enkäterna hade en låg svarsfrekvens vilket dessvärre inte ger ett helt rättvisande resultat.

Klubben har förankrat arbetet med RAS genom information på klubbens hemsida, RAS-dokumentet har varit/är tillgängligt för medlemmarna på klubbens hemsida.

Historia

Den irländska varghundens hemland är som dess namn säger, Irland, där den fram till 1600-talet användes till jakt på varg och hjort. Den användes också för jakt på de vargar som hemsökte stora delar av Europa på den tiden. Vargens gradvisa utrotning och en kontinuerlig efterfrågan från utlandet reducerade vid slutet av 1600-talet antalet irländska varghundar på Irland, nästan till gränsen för utrotning. En skotsk kapten vid namn GA Graham införskaffade några av de få kvarvarande jakthundar av varghundstyp som fanns på Irland. Med tillskott av hjorthundsblod och tillfälliga inkorsningar med borzoi och grand danois och tibetansk mastiff fick han fram den hund typ som vi idag ser. Den irländska varghunden erkändes som ras 1879.

Den första irländska varghunden kom till Sverige 1931, från Norge. Tikens namn var Alice of Wonderland och ägdes av Carin Lindhe', kennel Mountebank. Fru Hanna Hauffman, kennel Shepard importerade tiken S Ch Steing Coleen, född 1929. Hon blev mor till den första svenskfödda kullen efter Bournestream Leo, Bournestream Leo var för övrigt den första hanhund som importerades till Sverige från England och ägdes av Carin Lindhe', kennel Mountebanks.

Rasklubb

Svenska Irländsk Varghund Klubben (SvIVK) bildades 1976, det är en inofficiell rasklubb och lyder under Svenska Vinthundsklubben (SvVK) som är officiell klubb för den irländska varghunden. SvIVK:s mål är att väcka intresse för irländsk varghund, främja hållbar avel av mentalt sunda och exteriört fullgoda irländska varghundar samt bevara rasens specifika egenskaper i enlighet med rasstandarderna för irländsk varghund. Med sunda hundar menas hundar i normalt hull och i god muskulär kondition. Attityden skall vara lugn och vänlig men ändå bestämd och självsäker. Den får absolut inte vara aggressiv. Med hållbar avel menas att aveln inte leder till brister i hälsa, mentalitet, funktion eller tömmer rasen på genetisk variation. Med exteriört goda hundar menas typmässigt goda hundar. Med typ menas de detaljer som utgör rasen irländsk varghund och som klart skiljer den från varje annan ras. Detta beskrivs detaljerat i rasstandarderna för irländsk varghund.

Beskrivning av rasen idag

Idag är rasen allmänt utbredd i Sverige och det föds 100 – 200 valpar/år.

Den irländska varghunden används inte längre för jakt i Sverige. Den är framför allt en sällskapshund, vilket påverkat den mentala utvecklingen av rasen. Hundutställning och lure coursing är andra populära användningsområden.

Den tillgängliga avelsbasen har varit och är liten, vilket påverkat den genetiska variationen och försvårat möjligheten att bromsa upp de hälsoproblem som uppstått i rasen. I mesta möjliga mån bör användas individer som är så obesläktade som möjlig i aveln. Rasens problem är som en del genetiker uttrycker sig, ett flaskhalsproblem, då den genetiska variationen inte kan bli större genetiskt sett, än de gener vi fått ifrån de individer Kapten Graham en gång startade rasen med.

Populationsanalys

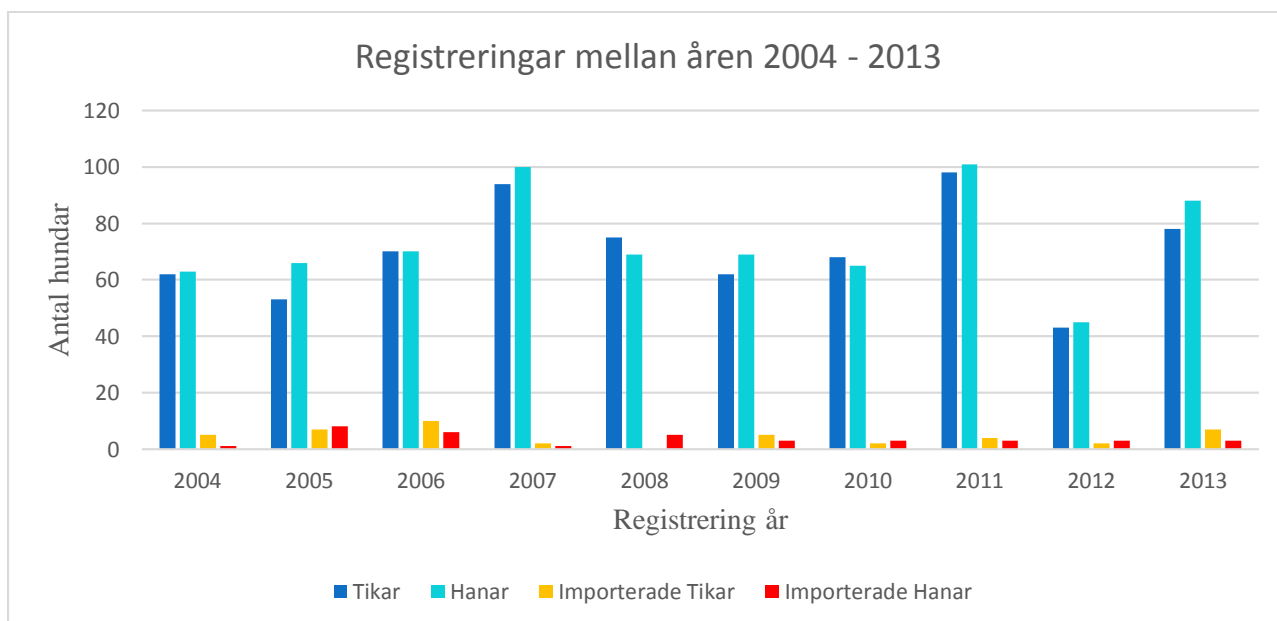
Antal registrerade hundar mellan åren 2004-2013

reg./år	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Tikar (importer)	62 (5)	53 (7)	70 (10)	94 (2)	75	62 (5)	68 (2)	98 (4)	43 (2)	78 (7)
Hanar (importer)	63 (1)	66 (8)	70 (6)	100 (1)	69 (5)	69 (3)	65 (3)	101 (3)	45 (3)	88 (3)
Totalt	125 (6)	119 (15)	140 (16)	194 (3)	144 (5)	131 (8)	133 (5)	199 (7)	88 (5)	166 (10)

Källa: SKK:s Avelsdata.

Statistiken är här baserad på registreringsår. I statistiken ingår samtliga hundar som registrerats i SKK under ett visst år, såväl svenskfödda som importerade.

Fr.o.m. 2004 redovisas inom parentes hur många av de registrerade hundarna som är importer. Observera att all övrig statistik i Avelsdata baseras på födelseår.

Kommentar: Klubbens mål är att sträva efter en avel som ger en så stor bredd på avelsmaterialet genetiskt sett, som möjligt. Detta kan i vissa fall hjälpas upp med import. Klubben vill uppmuntra till och verka för ett ökat internationellt samarbete för att bekämpa genetiskt betingade sjukdomar i rasen. Rasens utveckling är beroende av uppfödarnas val av avelsdjur samt den användning dessa får. Årftlig variation är en förutsättning för rasens möjlighet att fortleva. Aveln måste vara målinriktad, långsiktig och hållbar.

Genomsnittlig kullstorlek 2004 - 2013

År	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Kullstorlek medelv. antal.	6,3	5,6	6,2	8,0	7,0	6,1	6,5	6,0	5,7	6,6
Antal kullar	18	18	27	21	18	22	20	29	19	21

Källa: SKK Avelsdata. (År = födelseår inte registrerings år).

Kommentar: Den genomsnittliga kullstorleken ser bra ut och visar i nuläge inte på någon inverkan av inavel.

Fördelning av inavelsprocent i antalet parningar för åren 2004-2013

%	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
t o m 6,25	9	15	18	14	13	19	15	21	17	20
6,26 - 12,49	9	2	7	6	5	2	4	5	0	1
12,5 - 24,99	0	1	2	1	0	1	1	3	2	0
25 -	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Källa: SKK Avelsdata.

Exempel på inavelsgrad för olika släktskapsparningar:

Kusinparning 6,25%

Halvsyskonparning 12,5%

Helsyskonparning 25 % (Brott mot SKKs grundregler fr.o.m. 2006-01-01).

Föräldradjur/avkommeparning 25 % (Brott mot SKKs grundregler fr.o.m. 2006-01-01).

Kullar där inavelsgraden inte har kunnat beräknas, p.g.a. att såväl föräldrar som mor- och farföräldrar är okända, redovisas inte.

Detta medför att antalet kullar som redovisas under "fördelning parningar" inte alltid överensstämmer med övrig kullredovisning i Avelsdata.

Kommentar: Den redovisning som finns i SKK:s Avelsdata för inavelsprocent per parning, visar på en liten ökning av antal parningar med en inavelsprocent som är lägre eller lika med 6,25 %.

Inavelstrend

År	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Inavelsgrad i %	3,8	3,7	3,6	3,8	3,3	2,4	3,3	2,8	1,5	0,8

Källa: SKK Avelsdata

Rasens genomsnittliga inavelsgrad. Beräknad över 5 generationer.

Kommentar: Inavelstrenden visar en nedåtgående kurva vilket är helt i enlighet med klubbens mål, d.v.s. en inavelstrend på maximalt 2,5 % årligen.

Antal tikar respektive hanar använda i avel.

År	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Kullar	18	18	27	21	18	22	20	29	19	21
Tikar	16	17	27	21	18	21	20	29	19	21
Hanar	14	10	22	15	15	16	18	23	14	19

Källa: SKK:s Avelsdata.

Antal olika tikar resp. hanar använda i avel ett visst år. (År = födelseår för kull).

Kommentar: Anledningen till att tabellen visar olika antal tikar, jämfört med kullar vissa år, beror på att dessa år har tik/ar haft mer än en kull.

Föräldradjurens ålder vid första valpull

År	2004		2005		2006		2007		2008		2009	
	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane
0 – 6 mån	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
7 – 12 mån	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
13 – 18 mån	0	1	0	1	0	2	0	1	0	1	0	0
19 - 24 mån	0	1	0	1	0	4	0	2	0	1	1	0
2 – 3 år	7	4	7	3	12	7	8	4	8	3	14	3
4 – 6 år	4	2	5	0	9	3	6	3	3	2	1	2
7 år -	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	11st	9st	12st	6st	21st	16st	14st	10st	11st	7st	16st	5st

Källa: SKK Avelsdata

År	2010		2011		2012		2013.	
	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane
0 – 6 mån	0	0	0	0	0	0	0	0
7 – 12 mån	0	0	0	0	0	0	0	0
13 – 18 mån	0	1	0	2	0	1	0	1
19 - 24 mån	0	4	0	2	0	2	0	0
2 – 3 år	10	8	15	9	10	2	11	3
4 – 6 år	4	0	5	1	1	3	5	0
7 år -	0	0	0	1	0	0	0	0
Totalt	14st	13st	20st	15st	11st	8st	16st	4st

Kommentar: Enligt uppgifter från SKKs avelsregister har 29 hanhundar samt 1 tik använts innan 2 års ålder.

Klubben rekommenderar en avelsdebut efter 2 års ålder då hunden uppvisar en vuxen individs beteende (mentalitet) och då hunden i flera avseenden hunnit utveckla någon av de hälsostörningar som finns i rasen. Klubben arbetar för att rekommendationen efterföljs.

Antal registrerade importörer 2004-2013

reg./år	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Tikar	5	7	10	2		5	2	4	2	7
Hanar	1	8	6	1	5	3	3	3	3	3
Totalt	6	15	16	3	5	8	5	7	5	10

Källa: SKK:s Avelsdata.

Kommentar: Antalet importörer av hanhundar respektive tikar ger oss ett större genetiskt material som gynnar rasen. Det kan också dessvärre medföra införandet av sjukdomar ännu inte vanliga i vårt land. Antalet importörer varierar något över tiden.

Populationsanalys

Mål: En inavelsgrad på max 6,25 % för enskild parning, och en total maximal inavelsgrad på 2.5% inom rasen årligen räknat över 5 generationer.

Strategi: Att informera om värdet av att vid varje enskild parning hålla inavelsgraden så låg som möjligt. Undvika att upprepa tidigare gjorda kombinationer. Använda avelsdjur ur så många familjer som möjligt.

Rapport av populationsanalys och beräkning av inavelsgrad kommer varje år att publiceras i klubbens tidning och på klubbens webbsida. I samband med rapporterna kommer klubben att aktivt propagera för avel med en låg inavelsgrad och avel med ej närbesläktade individer. För att få ett bredare genetiskt material kanske använda mer än en individ ur en kull.

Hälsa

SvIVK har försökt att kartlägga hälsan på den irländska varghunden i form av enkäter, utskickade under 2011 och 2012 (gällande åren 2004 – 2009), till alla kända hundägare och uppfödare. Enkäten 2011 omfattade alla då levande och avlidna irländska varghundar (under åren 2004 – 2009) vars ägare var medlemmar i SvIVK, 372 st. till antalet. Det skickades 2012 också ut enkät till 162 st. varghundsägare som inte är medlemmar i SvIVK. Många av de som tagit del av enkäten har fler än en hund. Det inkom svar som omfattade 274 hundar, där av 193 hundar födda mellan åren 2004 och 2009. Vi fick alltså in totalt 274 st. enkätsvar på 534 st. utskickade enkäter. Viktigt att notera är att under åren 2004-2009 registrerades enligt SKKs register 853 hundar, därtill ska läggas alla de hundar som är födda tidigare än 2004 men som fortfarande levde år 2004 och bör ingå i enkäten. Vi har gjort en beräkning som grundar sig på antalet registrerade hundar mellan åren 2004 -2009 och lagt till en ungefärlig siffra på de hundar som troligtvis levde någon gång mellan år 2004 och 2009 d.v.s. hundar som är registrerade från 1997 t.o.m. 2003, detta ger ca 1945 hundar. Naturligtvis har vi inte kunnat göra en helt korrekt beräkning men i det närmaste. Detta ger en svarsfrekvens på 14 % vilket är en alldeles för låg siffra för att kunna grunda RAS på.

Antalet enkäter som skickats in där hunden avlidit är 97 stycken vilket ger ett mycket litet underlag för att bedöma dödsorsaker. Vi har inte använt de dödsorsaksrapporter vi fått in till klubben i beräkningen då vi inte vet om dessa hundar finns med i enkäterna då många av dessa är anonyma och vi riskerar att räkna dessa dubbelt. Vi använder de siffror vi får fram från enkäterna samt data mellan åren 2004 - 2013 från SKK som grund för vår bedömning av hälsan i rasen. Med tanke på den låga svarsfrekvensen anser vi att bedömningen av rasens hälsa är osäker.

Hälsoproblemen är graderade i den ordning de presenteras.

Cancer/tumör

Enligt enkät, är 25,3% dödsorsaken, i förra RAS 26,5%. Den vanligaste typen av cancer hos irländsk varghund är skelettcancer vilken utgör hälften av alla fall. Det förekommer även andra typer av cancer, men skelettcancer är den dominerande formen.

Mål: Klubben strävar efter en minskning av dödsfallen i cancer till 20 % av de redovisade fallen.

Strategi: Cancer är inte en ärftlig sjukdom i ordets rätta mening men förekommer oftare på vissa avelslinjer eller inom vissa familjer. Det vill säga att individer ärver benägenheten att få cancer men där också miljön kan vara bidragande faktor.

Klubben rekommenderar uppfödarna att vara uppmärksamma på sjukdomen och inte kombinera avelslinjer där det förekommer cancer som historik på föräldralinjerna, om det går att undvika.

Hjärtproblem

Enligt vår enkät var hjärtproblem dödsorsak i 25,3% av fallen (enligt förra RAS 17,4 %). 3/4 utav dessa hundar har avlidit där angiven dödsorsak är ospecificerad hjärtsjukdom och 1/4 har avlidit där diagnosen har varit DCM (Dilaterad Cardiomyopati).

Mål: Att sänka antalet fall av hjärtsjukdom till 20 %.

Strategi: Klubben anmodar alla hundägare men speciellt uppfödare att hjärtundersöka sina avelsdjur. Informera om sjukdomen DCM och rekommendera allmän hjärtundersökning och betydelsen av att delta i det forskningsprogram angående DCM som SLU startat.

Klubben rekommenderar att hjärtundersökningen skall utföras av veterinär med specialkompetens i hundens sjukdomar med kunskap om hundens hjärtsjukdomar. Dessutom bör varje avelshund undersökas vart annat år avseende DCM under sin levnad, för att kunna fastställa om hunden är frisk.

Kommentar: Klubbens blankett för DCM skall användas och kopia på resultatet skall skickas till Avels & Hälsokommittén för sammanställande av statistik.

Observera att det låga antalet svar på enkäten ger ett osäkert resultat. Utav enkäterna framkommer att 97 hundar utav 274 st. är hjärtundersökta med ultraljud. Det vill säga att där ingår samtliga hundar som undersökts både friska och sjuka. Klubben kommer att verka för att fler hundar blir obducerade.

Pneumoni (Lunginflammation)

Lunginflammation drabbar irländsk varghund i större omfattning än andra raser. Trots upprepade försök att finna en orsak har det ännu inte lyckats. Lunginflammation visade sig vara orsak till 7,4 % av dödsfallen. Detta visar en minskning med ca 7 % sedan förra RAS. Enkäten visar att 54 hundar (19,7%) av de hundar som redovisats i enkäten har haft lunginflammation. Av dessa har 36 hundar fått det efter kennelhosta, 13 hundar har haft återkommande lunginflammationer, 2 av hundarna har haft kennelhosta utan komplikationer. En trolig orsak till minskningen är att behandling sätts in snabbare då hundägare är mer uppmärksamma på sjukdomen. Behandlingen har troligen också förbättrats under de senaste åren.

Mål: Sänka antalet fall av lunginflammation till mindre än 19,7% som vår enkät visat och förhindra dödsfall p.g.a. lunginflammation med målet max 5 % av dödsfallen.

Strategi: När det gäller lunginflammation på irländsk varghund finns det inte någon känd anledning till detta. Klubben kommer aktivt att söka svar och under tiden informera om sjukdomen och varna våra valpköpare för att den lätt uppstår som följsjukdom på kennelhosta.

Kommentar: Klubben kommer aktivt att arbeta för att finna en anledning till att den irländska varghunden är så känsligt för just kennelhosta med lunginflammation som följd. Lunginflammationens förlopp är också oftast väldigt snabbt som kräver en snabb behandling för att klara hundens liv. Där är den information vi får in genom enkät och dödsorsaks rapport i förekommande fall, ett mycket betydelsefullt hjälpmedel.

Skelettrelaterade sjukdomar

Sjukdomar i skelettet (cancer undantaget) är inte ett stort problem i rasen enligt enkäten. Eftersom det inte finns krav på röntgenundersökningar gällande Höftledsdysplasi (H) och Armbågsledsdysplasi (E) finns det inte heller något stort undersökningsmaterial att tillgå. Det finns rapporter om enstaka fall av växtvärk, patellaluxation och tillväxtrubbingar enligt enkäten.

Diagnos HD

Diagnos	År 2004	År 2005	År 2006	År 2007	År 2008	År 2009	År 2010	År 2011	År 2012	År 2013
HD grad A	14	12	14	7	16	7	6	4	7	8
HD grad B	1	1		2	2	1	2	1	1	1
HD grad C	3	1	1		1	1			1	
HD grad D		1	1	1		1				
HD grad E		1								
Totalt antal undersökta	18	18	14	10	19	10	8	5	9	9

Källa: SKK Avelsdata. HD, nya avläsnings systemet, antal.

Diagnos ED

Diagnos	År 2004	År 2005	År 2006	År 2007	År 2008	År 2009	År 2010	År 2011	År 2012	År 2013
ED u a (0)	10	11	8	5	8	3	5	3	5	6
ED grad 1	2	2	2	2	2	2	1	1	2	
ED grad 2		1	1		1					
ED grad 3	1	1					1			
Totalt antal undersökta	13	15	11	7	11	5	7	4	7	6

Källa: SKK Avelsdata

Mål: (HD) Höftledsdysplasi och (ED) Armbågsledsdysplasi visar sig, både enligt enkät och de få resultat som finns i SKK:s Avelsdata, inte vara ett problem i rasen.

Strategi: Klubben kommer att aktivt övervaka de resultat av HD/ED röntgen som presenteras i SKK:s veterinärregister för att i tid kunna ingripa och förhindra en ökning av antalet fall.

Kommentar: SKK:s Avelsdata redovisar endast resultat för en mycket liten del av hundpopulationen vilket ger ett osäkert resultat. Det vill säga att väldigt få hundar blir undersökta avseende HD och ED.

Porto-systemisk shunt (PSS)

Porto-systemisk shunt är en medfödd, genetiskt nedärvd, missbildning i levern som nästan alltid leder till en mycket tidig död. Ibland, men mycket sällan, är det möjligt att rätta till felet kirurgiskt, och då endast vid en tidig upptäckt. Det går att testa valparna redan vid 7 veckors ålder för att finna drabbade individer. De flesta uppfödare gör denna test och den är frivillig. Vi kan se att det skett en ökning av antalet testade valpar mellan 2004 – 2009.

Enligt enkät är 65 % av hundarna PSS-testade (i förra RAS 42,5%), 22,3 % vet inte om hunden är testad (i förra RAS 11 %) och 9,1 % har svarat att hunden inte är testad (i förra RAS 46,6%).

Enligt de uppfödare som svarat på enkäten har 1,3 % av valparna haft shunt. Många av de kullar som redovisats i enkäten föddes dock innan man börjat med shunttester så siffran är inte helt tillförlitlig.

Mål: Att inte någon valp med PSS blir såld till valpköpare. Att inget avelsdjur som lämnat PSS-avkomma bör användas mer än 2 gånger i avel.

Strategi: Informera uppfödare om vikten av att kontrollera sin valpkull med avseende PSS innan försäljning.

Ögonsjukdomar

PRA (Progressiv Retinal Atrofi) som leder till blindhet, har påvisats hos ett tiotal irländska varghundar i Sverige totalt. En målinriktad och effektiv avel har förhindrat ytterligare fall. Inga ytterligare fall har rapporterats, två utav hundarna uppges ha katarakt och en hund starr.

Enligt enkäten har 15,3 % av hundarna ögonlysts mellan åren 2004 - 2009. Enligt SKK har totalt 120 hundar undersökts mellan åren 2004 – 2013 med gamla och nya systemet totalt.

Ögon (gamla och nya avläsnings systemet)

År	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Ögon utan anm.	17	7	8	20	8	8	14	8	9	9
Katarakt BP			2	1						
Katarakt BP, lindr. utbredning			1							
Katarakt, partiell cortex, BPK, måttlig, ärftlig									1	
Kongenital Katarakt, partiell cortex										1
PPM ,iris-lins lindrig										1
Mikropapill/ Hypoplasi	1						1			
Retinopati, sannolikt ej ärftlig	1	1	1							

Källa: SKK Avelsdata. Avläsningar år 2004-2013

Mål: Förhindra en ökning av antalet hundar med ögonsjukdom.

Strategi: Klubben kommer att bevaka de resultat som inrapporterats till SKK gällande ögonundersökningar. I syfte att förhindra en ökning av antalet fall av ögonsjukdom och i tid kunna sätta in åtgärder vid ytterligare fall av PRA.

Kommentar: Antalet ögonlysningar på irländsk varghund är väldigt lågt, vilket medför ett osäkert resultat för rasen.

Mentalitet

Enligt enkäterna är mentaliteten i det stora hela god d.v.s. motsvarar den mentalitet som eftersträvas enligt rasstandarderna. Det har emellertid gjorts några få anmärkningar vad gäller rädsla och aggressivitet.

Mål: Den irländska varghunden skall utstråla kraft, vitalitet, mod och harmoni. Hundarna ska vara konstruerade för sitt ursprungliga ändamål, jakt på varg och hjort, men med en mentalitet anpassad till dagens användning som en utpräglad sällskapshund.

Strategi: Till avel skall användas hundar som inte uppvisar beteendestörningar i form av överdrivna rädsleaktioner eller aggressivt beteende i oprovocerade situationer.

Exteriör

Enligt enkäten fanns det inte några direkta synpunkter på det exteriöra.

Mål: Exteriör avel som uppfyller de krav som ställs i rasstandarderna för irländsk varghund. Ur rasstandarderna ” irländsk varghund skall inte vara fullt så tung eller massiv som en grand danois. Den skall dock ha mer tyngd och massa än hjorthunden, som den annars typmässigt skall likna. Den skall vara mycket stor och respektingivande, mycket muskulös och kraftig men ändå elegant byggd. Rörelserna skall vara fria och aktiva, huvudet skall bäras högt med god halsresning och svansen skall bäras i en mjuk båge uppåt med lätt böjd svansspets. Irländsk varghund skall vara mycket storvuxen, vilket inkluderar såväl mankhöjd som proportionerlig kroppslängd, en rastypisk irländsk varghund skall utstråla kraft, mod och harmoni.” Avel som gynnar god funktion, d.v.s. de ska vara konstruerade för sitt ursprungliga ändamål, jakt på varg och hjort med därför erforderlig styrka, snabbhet och uthållighet.

Strategi: Klubben anordnar symposium kring exteriör och funktion.

Kommentar: Klubben ser positivt på att man deltar i lure coursing som ger hunden en hälsosam fysisk aktivitet, där hundens fysiska och mentala egenskaper sätts på prov.

Bett/Tänder

Några enstaka fall har i enkäten redovisat överbett.

Irländska varghunden är numera föremål för SRD – Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar när det gäller hörntänder som går upp i gommen. Enligt det underlag klubben fått in från utställningar när det gäller SRD så kan man inte se att detta är ett stort problem hos rasen. Vid våra rasspecialer har de utställningsansvariga betonat att domaren skall titta extra på detta, dock har endast enstaka fall upptäckts. Enligt enkäten så har ingen kommenterat att någon hund har hörntänder upp i gommen. 4 % har redovisat tandförlust.

Övrigt

Det har också rapporterats om enstaka fall av andra sjukdomar som t.ex. epilepsi, magomvridning och sköldkörtelproblem. Dessa ses inte som ett problem i rasen i nuvarande läge. Självklart kommer klubben att fortsätta var uppmärksam på detta.

Strategi: Klubben kommer aktivt att arbeta för att få ett bättre statistiskt underlag genom att som tidigare nämnts, på frivillig väg, begära in rapporter om dödsorsak på irländsk varghund. Detta ger mätbarhet vid förändringar i rapporterade orsaker till dödsfall.

Övergripande

- Rapport av populationsanalys och beräkning av inavelsgrad kommer varje år att publiceras i klubbens tidning. I samband med rapporterna kommer klubben att aktivt propagera för avel med en låg inavelsgrad och avel med obesläktade individer.
- Statistik på hanhundsanvändning kommer att presenteras. SKK rekommenderar 5 % av de totala registreringsciffrorna under en 5 års period.
- Avel och uppfödning skall ske i överensstämmelse med djurskyddslagen, Svenska Kennel Klubbens grundregler samt Svenska Irländsk Varghund Klubbens rekommendationer.
- Klubben kommer aktivt att arbeta för ökad medverkan till att fakta kring rasen kan insamlas via hälsoenkäter, hjärtundersökningsresultat och dödsorsaksrapporter, samt få uppfödare att uppmuntra sina valpköpare att medverka.
- Klubben kommer uppmuntra till obduktion.

Källor för information

Enkät från 2011 och 2012 (gällande åren 2004 – 2009) utformad och sammanställd av Avels & Hälsokommittén i Svenska Irländsk Varghundklubben, finns att läsa på SvIVK:s hemsida, www.svivk.se

Utdrag ur SKKs Avelsdata.

Standard för Irländsk Varghund SKK 2003-05-21.

FCI-standard 2001-04-02.